

דיומא עיי"ש משמע דלרבנן הוי לכה"פ חיובא דקרבן של שבת שמסלקין אותו לפי"ז לכאן לאבא שאל דס"ל דלכה"פ הוי חיובא משבת שעברה לכן אסור לסדר לכה"פ בשבת שמקודם לעצרת מתבואה חדשה וכן אם סידר קודם לעומר מתבואה חדשה בשבת שמקודם לעומר פסול אפי' בדיעבד אבל לרבנן י"ל דעיקר קרבן הוא בשבת שמסלקין אותו ולכן אפשר דמותר לסדר לכה"פ בשבת שמקודם לעצרת מתבואה חדשה ובשבת שמקודם לעומר אם סידר לכה"פ מחדש י"ל דכשר בדיעבד כיון דבשבת של סילוקו מעל השלחן הוי כבר לאחר הקרבת עומר:

ועוד לכאן' לשיטת רשב"א מנחות ט' שכתב דלכה"פ בשעת הסידור אין לו דין קרבן רק דין מצוה ולפי"ז לכאן' גם דא"ש י"ל דמותר לסדר לכה"פ מתבואה חדשה בשבת שמקודם לעצרת כיון דבשעת הסידור אין לו דין קרבן רק דין מצוה ולכאן' מצוה בעלמא פשיטא דמותר במקדש קודם לשתי הלחם אפי' מדברים שאסור להביא למנחות ונסכים קודם לעומר ושתי לחם כגון שמן למנורה אף דאסור להביא שמן למנחות משמן חדש קודם לעומר ושתי לחם כמו דאסור להביא יין של נסכים קודם לעומר ושתי לחם כמבואר במנחות ס"ח ע"ב נסכים בכורים וכו' עיי"ש כיון דשמן למנורה לא הוי אלא מצוה בעלמא אינו אסור מן החדש כמו כן לכה"פ בשעת סידורו דאינו אלא מצוה בעלמא, אינו אסור מן החדש כיון דבשעת סילוקו דאז נעשה קרבן יהי' לאחר שתי לחם. ודו"ק:

והא דאסור להביא בכורים קודם לשתי לחם אף דלא הוי אלא מצוה משום דילפינן מקרא דחג השבועות תעשה לך בכורי קציר כמבואר במנחות פ"ד ע"ב עיי"ש ועיין ירושלמי בכורים פ"א ה"ב מה שיביא בכורים וכו' ודו"ק:

ולכאן' יש להעיר על דברי הרשב"א הנ"ל מהא דפריך בגמ' יומא כ"ג אלא מעתה זר שסידר את השלחן לחייב עיי"ש ואי נימא דסידור לכה"פ לא הוי דין קרבן רק כמצוה בעלמא מה פריך דלחייב זר הא סידור לאו עבודה, כמן דמתרץ הגמ' הנ"ל הדלקה לאו עבודה וע"כ דסידור דהוי עבודה מוכח לכאן' דלכה"פ בשעת סידורו ג"כ דין קרבן יש לו וצ"ע וי"ל ודו"ק: ידידו הנ"ל.

בה"י א' תצא פ"ט לפ"ק סקולסק.

כבוד רה"ג ידי"נ וכו' מהו' ר' יצחק מרדכי כ"צ שליט"א
רב' ואב"ד דק"ק פלאוונא (מ' קונטרס שיח יצחק).

וע"ד כ"מ פ"ט הי"א מה' ביאת המקדש שכתב כ"ת ג"י וז"ל הנני לכתוב לכ"ת מה שנתקשיתי בדברי הכ"מ ה' ביאת מקדש פ"ט הי"א שכ' בזה"ל שאינו רחוק ידיים ורגלים יש בו איסור אפי' לכהן טהור ומנו דניחוסף חיוב לטהור איתוסף לטמא עכ"ל ול"ז להבין דה"ק דהיכן מצינו מוסף. כזה דכל מוסף האיסור השני גורם איסור גם לאחריו כמו נשא חי ואח"כ נשא מת דהאיסור אשת אח הגורם לשאר האחים גורם גם לזה שנשא אחות אשה אבל הכי וכי הכהן שאינו רחוק ידיים ורגלים גורם האיסור לאחריו אם הוא אינו רחוק הוא חייב ואם חבירו אינו רחוק חבירו חייב ורחיצה זו אינו גורם האיסור לכהנים האחרים, וכיוצא בזה הקשה בשו"ת רעק"א סי' ס"ה על הצ"צ ועיי"ש וצ"ע לדעתי העני' עכ"ל:

לפענ"ד